

A Mozgásjavító után...

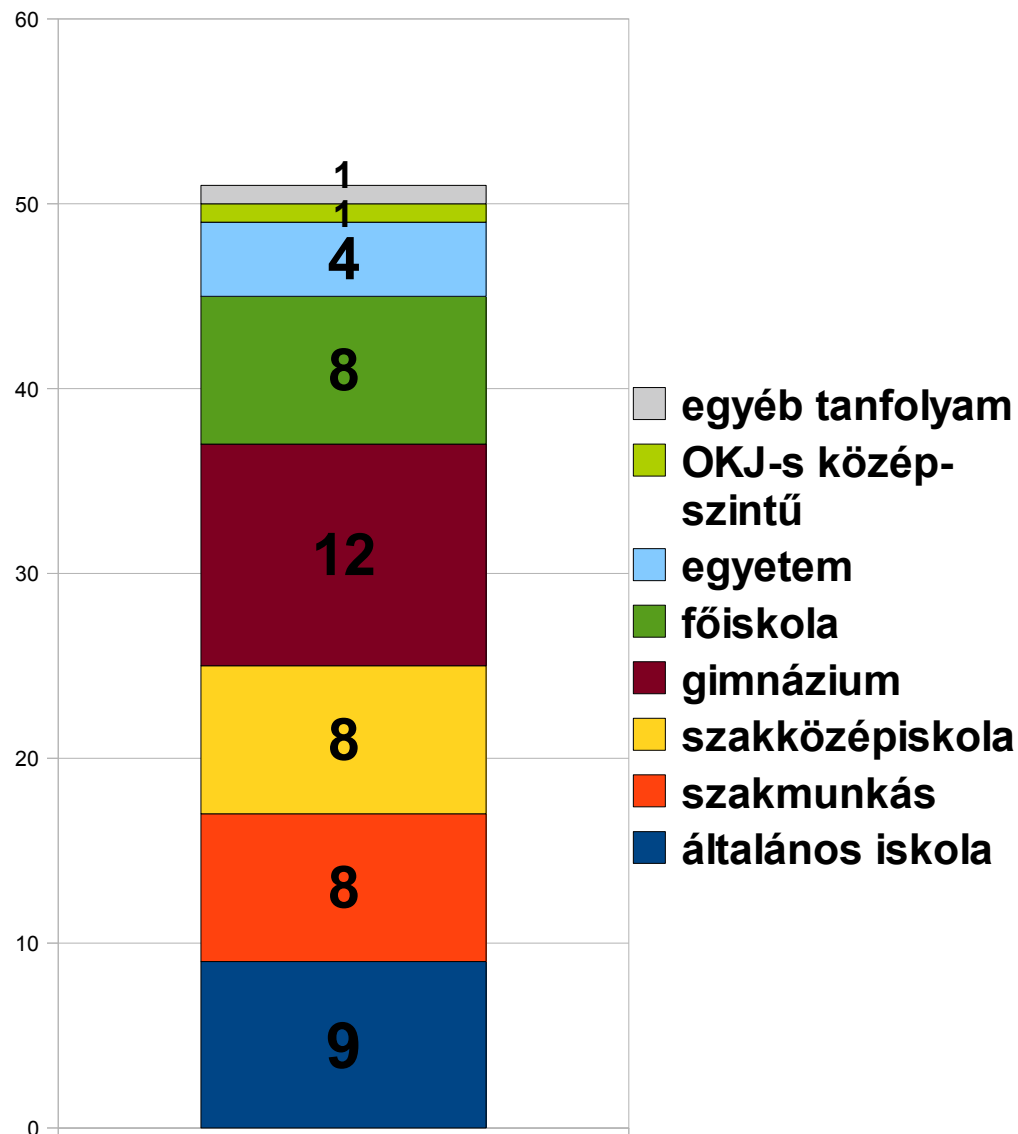
- Iskolánk volt diákjainak felmérése -

2010. december 14-én 220 e-mail címre küldtünk ki kérdőívet, volt diákjaink körében. A lista tavaly nyári öregdiák találkozó alkalmával keletkezett, így aktuálisnak mondható: mindössze 17 címre volt kézbesíthetetlen a levél.

A felméréssel az volt a célunk, hogy megtudjuk, milyen „utak” vezetnek a Mozgásjavítóból tovább: diákjaink továbbtanultak-e, elvégezték-e az eredetileg választott iskolát, kaptak/kapnak-e munkát, sikerült-e családot alapítaniuk. Emellett megkértük őket, írják meg, mivel foglalkoznak szívesen szabadidejükben, illetve mire a leginkább büszkéik.

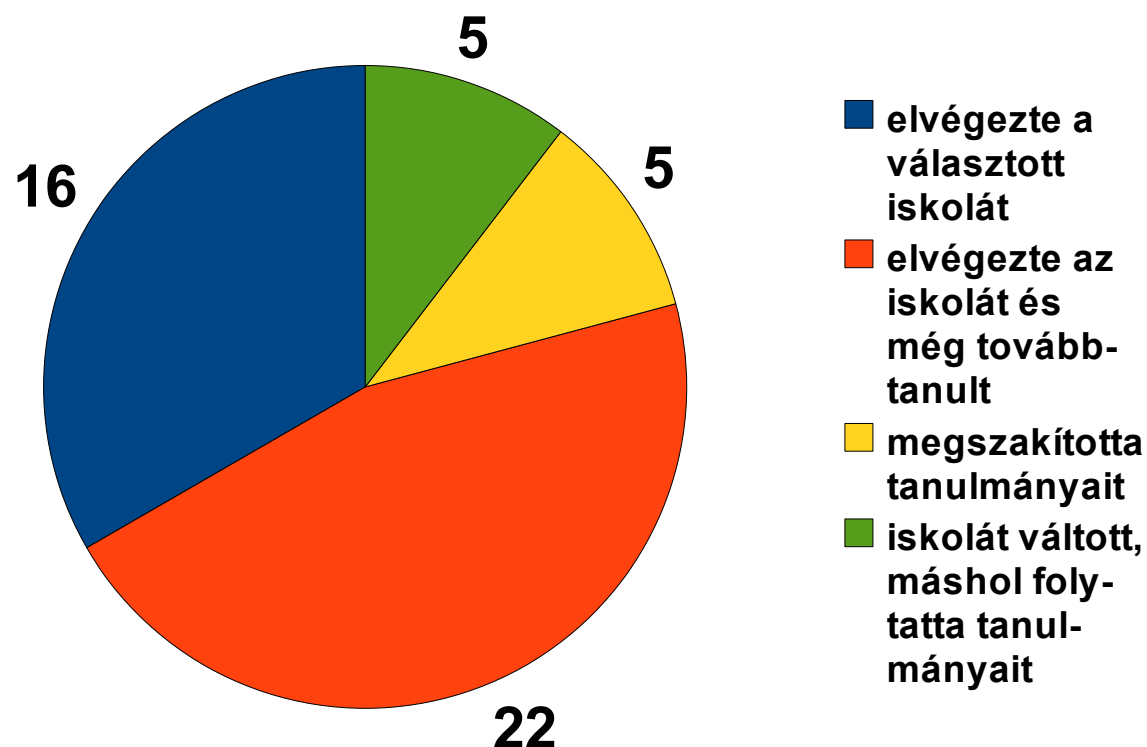
Összesen 51-en küldték vissza a kitöltött kérdőívet (születési évük 1942 és 1992 közé tehető). Az alábbi – nem reprezentatív - elemzés ez alapján készült.

Legmagasabb iskolai végzettség

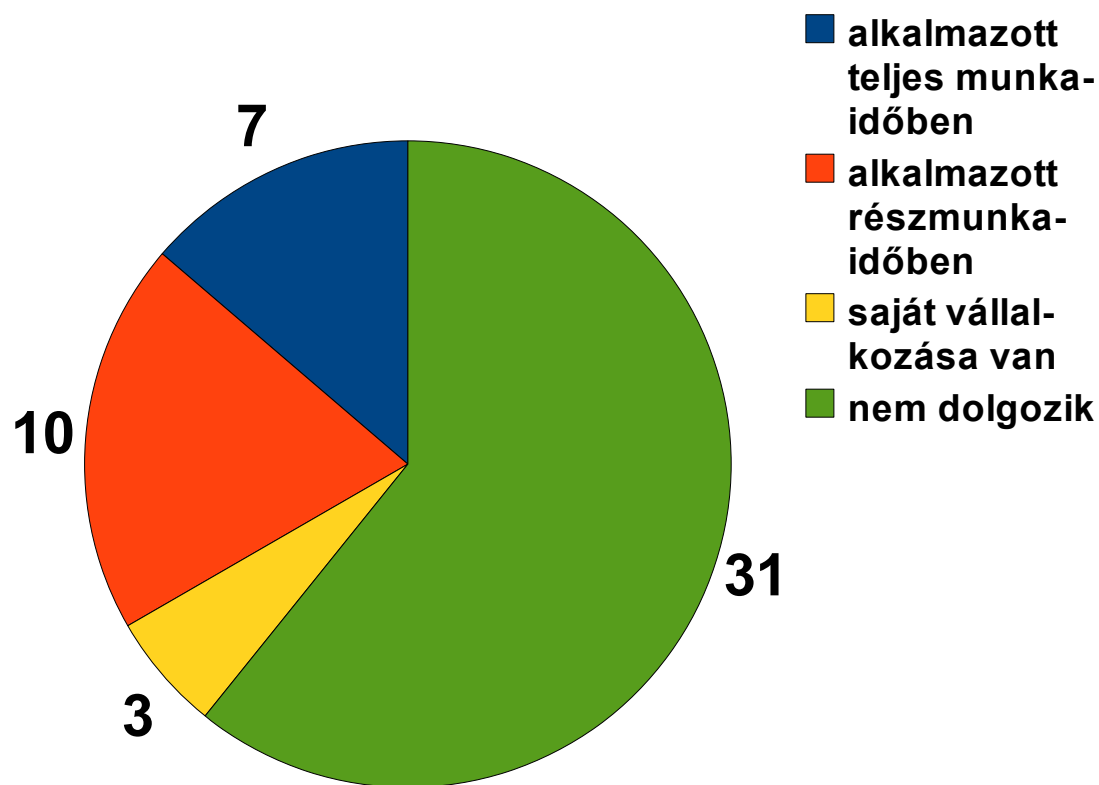
- 2 fő jelenleg is tanul, egyik középiskolában, a másik főiskolán, de végzettséget még nem szereztek (a diagram nem mutatja).
- Hatan jelezték, hogy a középfokú (főként gimnáziumi) végzettségük mellé OKJ-s közép- vagy emelt szintű tanfolyamot is elvégeztek, hárman pedig a szakmunkásképzőt (ezeket a diagram nem mutatja)
- Az országos átlag / *a mi átlagunk* végzettség szerint:
általános iskolai: 38% / **17,5%**
középfokú: 46% / **55%**
felsőfokú: 14% / **23,5%**
egyéb: 2% / **4%**

Amennyiben továbbtanult a Mozgásjavító után

- Elmondható, hogy a többség jól választott iskolát a továbbtanuláshoz, sikeresen elvégezte azt, illetve ennél is többen még továbbtanultak.
- A kérdésre 48-an adtak választ.

Van-e jelenleg munkája?

A 17 alkalmazásban álló személy közül 7 főt nonprofit módon működő, megváltozott munkaképességűeket foglalkoztató cég alkalmaz, főként részmunkaidőben (azaz védett munkahelyről beszélhetünk).

A mintában 2 fő jelenleg tanul

Az országos átlag szerint (2005-ös adat) az egyéni + társas vállalkozók arány 15 %, nálunk ez az érték csak 6 %.

Hány munkahelyen dolgozott eddig?

Mivel 2 fő jelenleg még tanul, ezért 49 főt tudunk vizsgálni.

11 fő: 0 munkahely, 9 fő: 1 mhely, 6 fő 2 mhely, 7 fő 3 mhely, 6 fő 4 mhely, 4 fő 5 mhely, 3 fő 6 mhely, 2 fő 7 mhely, 1 fő: 10 mhely

Az 1977 előtt születettek mindegyikének volt már legalább 1 állása, az 1977 után született 22 személyből 11-nek viszont még soha nem volt állása. Nyilván ez az adat a korral is mutat összefüggést, de nem kizárólagosan.

Azoknak a végzettség szerinti megoszlása, akiknek még soha nem volt állása:

Az egy munkahelyen eltöltött leghosszabb idő

A 38 valaha már dolgozott ember esetében az egy munkahelyen eltöltött leghosszabb idő 1 év és 29 év között mozog, az átlag 8.3 év.

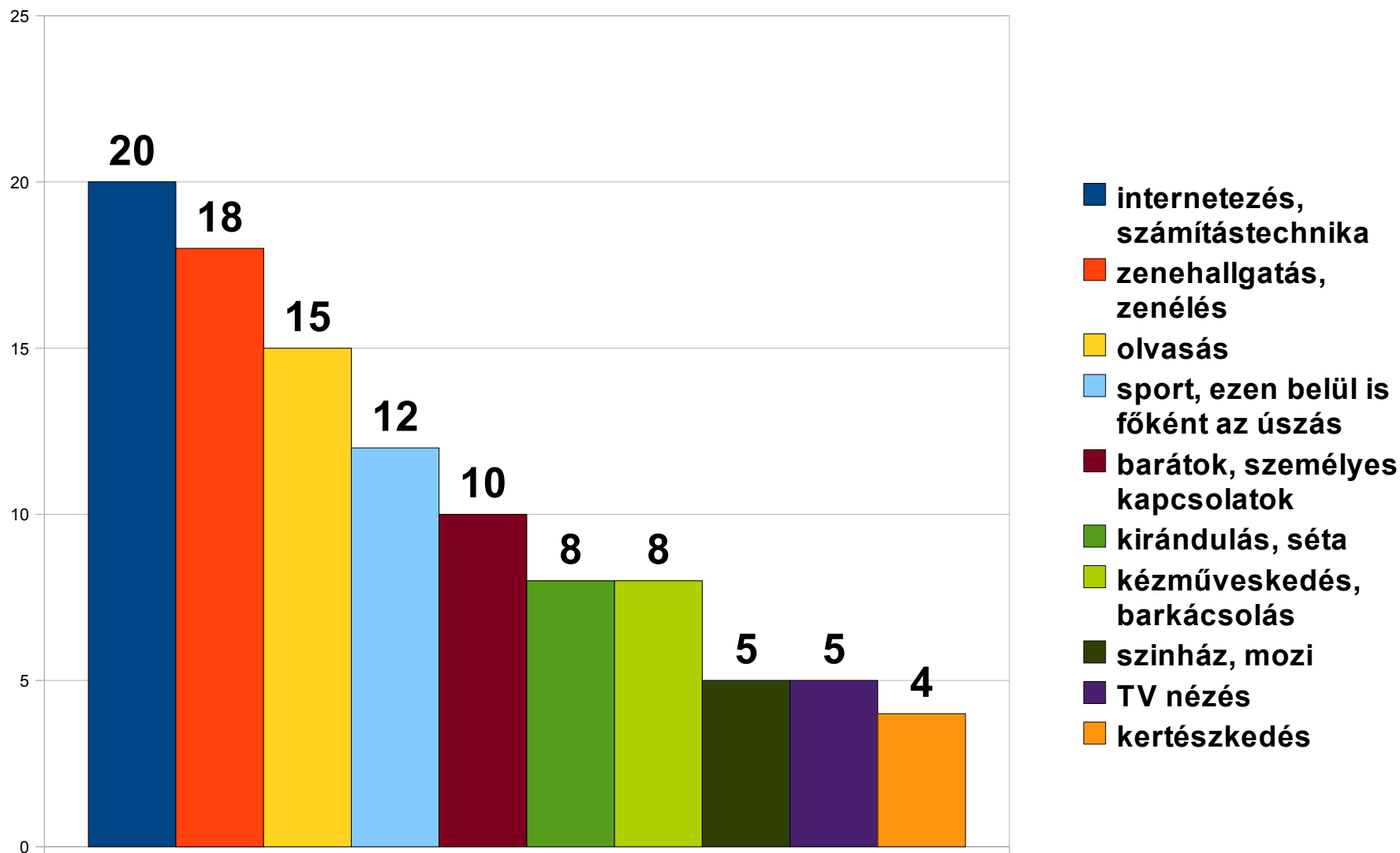
Párkapcsolatban él?

A válaszadók eggyel több, mint fele párkapcsolatban él, a másik fele pedig nem.

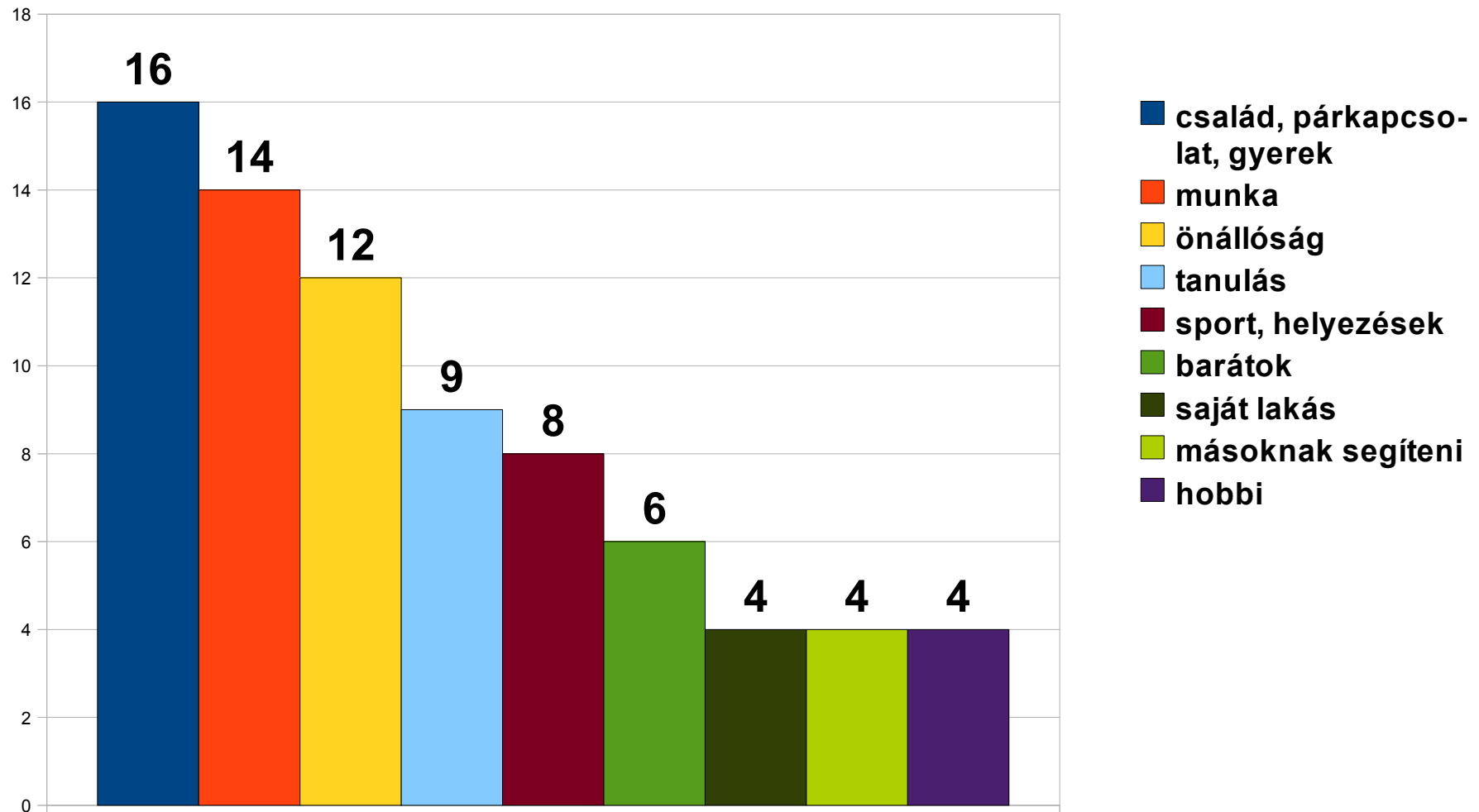
Született-e gyermeke?

A 50 válaszadóból 37-nak nem született (még) gyermeke, 7 főnek van 1 gyermeke, 4-nek 2, 1-nek 3 és szintén 1-nek 4 gyermeke.

Hobbi, szabadidős program

Amire büszke, ami fontos az életében

Volt diákjaink írták...

Nagyon sokan említették a Mozgásjavítót, mint mindennek a kezdetét. Néhány idézet ezek közül:

„Olyan iskolában tanultam, ahol nem csak a tananyagot tanították meg nekünk, hanem az önállóságra és az életre is felkészítettek. Van egy szakmám, amire büszke vagyok. Valamint arra is büszke vagyok, hogy sikerült elhelyezkednem, igaz csak 2 év és 11 hónapig tartott ez a munkaviszony. Amire a legbüszkébb vagyok, hogy olyan tanáraink voltak az iskolaéveim során, akiket tisztelni fogok egész életem során, és büszkén gondolok arra, hogy a diákjuk lehettem, és hogy mindenre megtanítottak, amire csak kellett. Azért írtam ezt a részt számítógéppel, mert a kezeim deformáltsága miatt nehezen menne az írás, és nem tudnám kézzel leírni mindazt, amit érzek, és nem tudnám ezáltal megköszönni az iskola tanárainak, hogy olyan fáradságos munkával embert faragtak belőlem. Köszönöm.”

„Hamarosan diplomázom és szeretném megköszönni a Mozgásjavító Általános Iskolának, hogy idáig eljuthattam.”

„Büszke vagyok arra, hogy a Mozgássérültek Általános Iskolájába járhattam 1960-1968.-ig. Az egész életemet ez a 8 év nagyon meghatározta. Nevelés és az oktatás magas színvonalú volt. Önállóságra neveltek. Csak magunkra számíthatunk. Aki nem itt kezdte meg tanulmányait, azok nagy része osztályt ismételt. Az itt megtanultakat a középiskolában is sokáig kamatoztatni tudtuk. Nagyon sok élményem van a nyári táborozásokról is. Ezekre is örömmel gondolok vissza. Sokat mesélek és meséltem a gyerekeimnek ezekről az évekről...”

„Lediplomáztam, magas szinten beszélek egy idegen nyelvet. Sok barátom van, akikre bármikor számíthatok. A sport is szerepet játszik életemben. Igaz, hitel segítségével, de saját lakásban, szüleimtől részben függetlenül tengetem napjaimat. Viszonylag korán elkerültem a Mexikói útról, de az iskolában szerzett alapok, és önállóságra nevelés nélkül ezeket a dolgokat bizonyára nem értem volna el. Köszönet érte!”

„...Köszönöm tehát egykori tanárainknak a magas színvonalú oktatást, a sok-sok dicséretet és biztatást, és az olykor igen csak helyén való szigorú útmutatásokat, és intelmeket. Hálásan köszönöm mindnyájuknak, hogy egykor 1978 és 1984. között életem és gyermekkorom legcsodálatosabb diák éveit tölthettem el az intézményben. Amely önállóságra, mások iránti tiszteletre, megbecsülésre, emberségre és az életben való helytállásra nevelt....”

„Két dolgot említenék meg ami nekem fontos és büszke vagyok rá, mindkettő abból az időszakból származik amikor még az iskola diákja voltam. Az egyik az énekkar, mely segítségével rengeteg helyre eljuthattam. Megannyi emlékezetes szereplés van a hátam mögött. A másik a sportolás megismerése, ott kezdtem el boccsázni és ez kitartott 2008-ig. Akkor fejeztem be. 2x külföldre is eljutottam.”

„Sokat köszönhetek a Mexikói útnak, mind sport, mind önbizalom terén, imádtam az énekkart, a társaságot.”

„Mindig is szerettem volna megtanulni autótvezetni!! 1. próbálkozásom 1996-ban volt, mikor orvosilag nem engedték meg, hogy vezethesek autót. Mexikói úton egy délutános tanárom (Magyari Gyöngyi néni) annó azt hajtogadta, hogy „Gyerekek az állmaitokat, sosem adhatjátok fel, és küzdeni kell annak megvalósítására”. – Különben ez ”éltet” azóta is. - Így másodszór is megpróbáltam az orvosi alkalmas papírt elintézni, és 2006-ban sikerült. – Az autósiskolának én voltam az első mozgássérült tanítványa...”

Akiket érdemes lenne bemutatni diákjainknak

Néhányan a saját életükből olyan példákat tudnának hozni diákjainknak, amiből ők erőt meríthetnének, tanulhatnának:

„Legfontosabb a családom melyre büszke vagyok: 25 év házasság, négy gyerek, akik közül hárman már felnőttek. Elmondhatom, hogy nagyon sok kedves ismerősöm van, barátaim és hogy szeretnek az emberek. Persze ez kölcsönös. Nyugdíj mellett árusítok focimeccseken apróságokat, illetve tökmagot, napraforgót és ezeket magam pirítom. Büszkeséggel tölt még el két nagy utazásom: 1984-ben háromkerekű kézi hajtású kerekes székekkel eltekertünk Szőke Sanyi /Szunyi/ barátommal Münchenbe /23nap/. Egy autós kísérőnk volt. Az út fizikai nehézségén kívül legalább akkora teljesítmény volt ezt az utat az akkori Magyarországból megszervezni. Valamint 2001-ben Lourdesba /65nap/ tekertünk. Ekkor három gyalogos kísérőnk volt. Nagyon sok embernek mutattunk példát itthon és külföldön. Minden önteltség nélkül állítom, hogy több sorstársunknak is megváltoztatta az életét a mi példánkból merített erő, ihlet. Azóta is előfordul, hogy meghívnak egy-egy élménybeszámolóra, ahová mindig örömmel megyek el. Ezt a mai kis sorstársaimnak is szeretettel felajánlom. Köszönet Önöknek az irántunk való máig is tartó figyelemért. Igazán jól esik. Szeretettel kívánok Önöknek békés, boldog karácsonyt Zilai Zoltán”

„Egyedi személyre szabott meséket írok rendelésre! <http://www.ercsimese.hu>
Több kiadónak is kellenének a meséim, mert jók, de a kiadás költségeit nekem kellene fedeznem (ilyen hely ez a Magyarország) ám sajnos ez nem áll módomban. Lassan 2 éve várakoznak a meséim a kiadóban. Azért csináltam a meserendelő weblapom, hogy a meséim eljussanak mindenkihez, akit érdekel, és sok gyereknek legyen része az általam garantált kalandokban, hisz nem a gyerekek hibája, hogy nincs fél millió a kiadási költségekre, Remélem, hogy az internet segítségével egyszer rátalál az oldalamra egy lelkes meserajongó, aki felismeri a tehetségem és módjában áll támogatni a kiadást, vagy akár fedezni az összes költséget.” - *Koncz Erika*

„Valóra váltottam gyermekkori álmomat, és újságíró lettem. A saját erőmből létrehoztam a www.pasportpress.eu pasporttal foglalkozó , portált, valamint számos más lapnál és internetes újságnál is dolgoztam és dolgoztam jelenleg is. 2012- nyarán fogom megszerezni második diplomámat, emellett tudományos tevékenységet is folytattam.”- *Zana Anita*